

Sygn. akt I C 570/16

POSTANOWIENIE

Dnia 08 stycznia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Kamila Rzucidło

po rozpoznaniu w dniu 08 stycznia 2018 roku w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

postanawia:

I. umorzyć postępowanie;

II. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. (...) na rzecz powoda (...) sp. z o.o. z siedzibą w G. kwotę 1 317,00 zł (jeden tysiąc trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 570/16

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 08 stycznia 2017 roku

Pismami procesowi z dnia: 09 czerwca 2017 roku, 04 sierpnia 2017 roku oraz 22 lutego 2017 roku (data nadania w placówce pocztowej) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. cofnęła w całości pozew przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. o zapłatę kwoty 4 632,06 zł ze zrzeczenia się roszczenia oraz wносиła o zasądzenie poniesionych kosztów procesu (k. 105-106, 110,112-113).

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C., co do zasady wyraził zgodę na cofnięcie pozwu. Wnosił o zastosowanie wobec trudnej sytuacji finansowej szpitala art. 102 kpc w zakresie rozstrzygnięcia co do kosztów procesu (k. 110-111).

Zgodnie z art. 203 § 1kpc, pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. Paragraf 4 powołanego artykułu stanowi zaś, że sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

Sąd stwierdził, że z okoliczności sprawy nie wynika, by cofnięcie pozwu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa, ponadto pozwany nie sprzeciwiał się tej czynności procesowej, wobec czego należało uznać, iż powód skutecznie cofnął pozew

w sprawie – co do należności głównej oraz roszczenia odsetkowego i w tym zakresie należało umorzyć postępowanie zgodnie z art. 355 kpc w zw. z art. 203 kpc, o czym orzeczono **w pkt I sentencji postanowienia**.

Orzekając o kosztach procesu, w **pkt II postanowienia**, sąd oparł się o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu określoną w art. 98 kpc, zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu) (§ 1). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (odpowiednio radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony (§ 3).

W odniesieniu do odpowiedzialności z tytułu kosztów procesu, cofnięcie pozwu traktowane jest jako przegranie sprawy, chyba że wywołane było zaspokojeniem roszczenia powoda w toku procesu (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2003 roku, I ACz 6/03, OSA 2003/9/40). W niniejszej sprawie pozwany po wytoczeniu powództwa (05 stycznia 2015 roku) w dniu - 9 grudnia 2016 roku zapłacił powódce całość należności głównej objętej żądaniem pozwu. Tym samym zasadne jest żądanie powódki zwrotu kosztów procesu.

Pozwany przegrał proces w całości, a zatem winien zwrócić wszystkie poniesione przez powódkę, a niezbędne koszty procesu. Na koszty te złożyła się opłata sądowa od pozwu w kwocie 100,00, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1 200,00 zł ustalone w oparciu o treść przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu reprezentującemu stronę powodową w niniejszej sprawie.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 kpc. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...)